

Warszawa, dnia 21 lutego 2020 r.

Sygn. akt VI Ka 628/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Anna Zawadka

protokolant: protokolant sądowy M. H.

przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 21 lutego 2020 r. w Warszawie

sprawy A. S., syna M. i L., ur. (...) w Ł. (Ukraina)

oskarżonego o czyn z art. 209 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy (...)(...)

z dnia 12 marca 2019 r. sygn. akt IV K 697/18

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy (...)do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 628/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy (...) z dnia 12 marca 2019r. sygn. akt IV K 697/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut w apelacji	
1.	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na:	# zasadny
2.	<p>- bezkrytycznym daniu wiary wyjaśnieniom oskarżonego, jako osoby żywo zainteresowanej korzystnym rozstrzygnięciem w sprawie oraz zawnioskowanym przez niego świadkom, będącymi w istocie rzeczy jego kolegami i odmówieniu wiarygodności zeznaniom matki małoletnich dzieci,</p> <p>-uznanie, że oskarżony nie może pracować w sytuacji gdy posiada szereg uprawnień do wykonywania różnorodnych zawodów,</p> <p>- uznanie, że oskarżony A. S. świadomie nie uchyla się od obowiązku uiszczenia na rzecz małoletnich zasądzonych alimentów, w sytuacji gdy sam wskazuje, że nie podejmuje zarejestrowanego zatrudnienia z uwagi na zajęcie komornicze i konieczność płacenia alimentów,</p> <p>- uznaniu, że stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia mu podjęcie jakiejkolwiek pracy zarobkowej i wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego, w sytuacji gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby stan zdrowia oskarżonego uniemożliwiał mu podjęcie pracy zarobkowej, co więcej pozwany regularnie bierze czynny udział w biegach, co nie byłoby możliwym w sytuacji złego stanu zdrowia (vide: wniosek dowodowy poniżej),</p>	# częściowo zasadny # niezasadny

	<p>-uznaniu, że wykonywanie przez oskarżonego orzeczonych przez Sąd Okręgowy Warszawa Praga sygn.akt II C 1402/16 kontaktów z małoletnimi, wyczerpuje jego nakład w ich wychowanie, co uzasadnia brak uiszczania zasądzonych alimentów na rzecz małoletnich,</p> <p>-uznaniu, że oskarżony zrezygnował z pracy zarobkowej z powodu chęci spędzania czasu z rodziną</p> <p>Podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i jego prawidłowa ocena- na takie wnioski do których doszedł Sąd w wydanym orzeczeniu i jego uzasadnieniu-absolutnie nie pozwala, zwłaszcza że Sąd nie poczynił żadnych kroków w celu ustalenia prawdziwości złożonych przez oskarżonego wyjaśnień oraz błęd polegający na niesłusznym uznaniu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy (wszakże niepełny) daje jedynie podstawę do wydania końcowego rozstrzygnięcia oraz uniewinnienia oskarżonego.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Rację ma skarżący wskazując, że Sąd Rejonowy błędnie ustalił, iż w okresie zarzutu oskarżony A. S. nie miał realnych możliwości wywiązywania się z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem małoletnich dzieci A. i L. S., a tym samym w jego zachowaniu brak jest złej woli niezbędnej dla ustalenia, że jego zaniechanie miało charakter „uchylania się” od obowiązku alimentacyjnego. W ocenie Sądu Okręgowego rację ma bowiem skarżący, że ustalenie</p>		

takie jest zupełnie dowolne, a to z powodu faktu, iż zostało oparte wyłącznie o nieobiektywne dowody, które nie zostały przez Sąd I instancji w wystarczający sposób zweryfikowane i poddane obiektywnej ocenie. Ustalenia te poczyniono w przeważającej mierze w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego, który z przyczyn oczywistych miał interes by swoją sytuację przedstawić w sposób dla siebie jak najbardziej korzystny oraz świadków związanych z nim więzami emocjonalnymi.

Argumentacja prokuratora jest zasadna, albowiem w toku postępowania nie przeprowadzono wszystkich dostępnych dowodów umożliwiających weryfikację twierdzeń oskarżonego, że w okresie objętym zarzutem nie miał on możliwości wypełnienia obowiązku alimentacyjnego. Sąd uwzględnił zatem jedynie okoliczności działające na korzyść oskarżonego bez przeprowadzenia innych dostępnych dowodów celem ich weryfikacji.

Sąd Rejonowy błędnie ustalił, że oskarżony, który jest z zawodu spawaczem i posiada doświadczenie zawodowe jako operator żurawi wieżowych, obecnie podejmuje tylko prace dorywcze remontowo-budowlane i nie posiada żadnego stałego źródła dochodów, a w bieżącym utrzymaniu pomagają mu koledzy i znajomi, pożyczając pieniądze i dostarczając środków utrzymania oraz noclegu. W ocenie Sądu Rejonowego wobec oskarżonego zostały orzeczone alimenty w wysokości przekraczającej jego dochody, gdyż oskarżony w sposób obiektywny nie miał możliwości należytego wypełnienia

orzeczonego wobec niego obowiązku alimentacyjnego w pełnej wysokości. Tymczasem rację ma skarżący, że już z wyjaśnień oskarżonego wynika istotna okoliczność obciążająca, której Sąd rejonowy nie zauważył, a która świadczy o tym, że oskarżony konsekwentnie realizował plan nie płacenia alimentów na dzieci w pełnej wysokości, przy jednoczesnym ograniczeniu ich możliwości dochodzenia swoich roszczeń w drodze egzekucji. Oskarżony przyznał przecież, że po wydaniu postanowienia o zabezpieczeniu powództwa i zobowiązaniu do łożenia na utrzymanie dzieci alimentów w kwocie łącznie 2200 zł, które zapadło w dniu 24 lutego 2017r., zrezygnował z pracy i podjął prace dorywcze, bo cała jego pensja poszłaby na alimenty (k.114). Sąd Rejonowy błędnie więc ustalił, że powodem rezygnacji ze stałej pracy była chęć spędzania większej ilości czasu z rodziną. Tymczasem w świetle wyjaśnień oskarżonego nie budzi wątpliwości, że powodem złożenia wniosku o urlop bezpłatny w Przedsiębiorstwie Handlowo-Usługowym (...) Sp. z o.o. od dnia 1 czerwca 2017r. do 31.12.2017r., a w konsekwencji rezygnacja ze stałego zatrudnienia, była chęć uniknięcia egzekucji komorniczej, która została wszczęta na wniosek pełnomocnika małoletnich wierzycieli reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego O. S. złożony w dniu 1 czerwca 2017r. (k.44). Rację ma zatem skarżący podnosząc, że powodem rezygnacji ze stałego zatrudnienia był zamiar uniknięcia obowiązku alimentacyjnego.

Z ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd rejonowy wynika, że w okresie objętym zarzutem

oskarżony nie uchylał się od obowiązku alimentacyjnego, gdyż dochody z prac dorywczych nie pozwalały na realizację obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich, dając oskarżonemu wiarę, iż w okresie tym pracował dorywczo uzyskując niewielki dochód, który nie pozwalał mu realizację obowiązku alimentacyjnego w pełnej wysokości. Tymczasem rację ma skarżący, iż oskarżony posiada zawody (spawacz, operator dźwigu) dające ogromne możliwości zarobkowe na obecnym rynku pracy. Trudno zatem dać wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który deklarował, że po zwolnieniu ze stałej pracy tj. od 1 czerwca 2017r. zarabiał maksymalnie 1000 zł miesięcznie i egzystował w zasadzie tylko dzięki środkom pieniężnym pożyczonym od kolegów i znajomych.

W świetle zasad doświadczenia życiowego nie może budzić wątpliwości fakt, że osoby o wyspecjalizowanych umiejętnościach z zakresu prac budowlano-remontowych doskonale odnajdują się na rynku pracy i są chętnie zatrudniani przez zleceniodawców. Z pewnością zatem przy odpowiedniej determinacji i woli oskarżonego był on w stanie podjąć lepiej płatną pracę zarobkową na pełny etat. Niewątpliwie zarabiając ok. 1000 zł miesięcznie oskarżony za taką kwotę nie byłby w stanie egzystować w W.. Powyższe wyjaśnienia mogą wskazywać na ukrywanie przez niego prawdziwego źródła dochodu oraz jego wysokości.

Nie można więc wykluczyć, że oskarżony w okresie objętym zarzutem podejmował pracę w celach zarobkowych i uzyskiwał

wyższy dochód niż deklarowany. Podnieść należy, iż Sąd odwoławczy nie kwestionuje tego, że sytuacja materialna oskarżonego w okresie objętym zarzutem była trudna, skoro zrezygnował ze stałego wynagrodzenia i podejmował prace dorywcze. Nie można jednak tracić z pola widzenia tego, iż rolą oskarżonego było, mając świadomość obowiązku alimentacyjnego, starać się kierować swoim życiem zawodowym, tak aby móc czynić zadość wszystkim ciążącym na nim zobowiązaniom. Oskarżony przede wszystkim jako rodzic winien dążyć do zaspokojenia podstawowych potrzeb swoich dzieci.

Należy także podzielić argumentację skarżącego, iż Sąd rejonowy błędnie ustalił, iż nasilające się problemy zdrowotne związane z bólem kręgosłupa, sprawiły, że możliwości zarobkowe oskarżonego uległy zmniejszeniu, co w konsekwencji doprowadziło do sytuacji, w której nie uiszczał on alimentów w wysokości orzeczonej przez Sąd. Tymczasem oskarżony przedłożył tylko dwa dokumenty (fakturę i rachunek) potwierdzające wykonanie w grudniu 2017r. badania RM kręgosłupa szyjnego oraz jednorazowe leczenie osteopatyczne (k.146,147). Powyższa dokumentacja nie potwierdza zatem aby oskarżony leczył się w okresie objętym zarzutem w sposób systematyczny. Wprawdzie w odpowiedzi na apelację obrońca przedłożył wyniki badań lekarskich potwierdzające rozpoznanie u oskarżonego wielopoziomowej dyskopatii, zmian zwyrodnieniowych odcinka lędźwiowego kręgosłupa, zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych

wielopoziomowych odcinka szyjnego kręgosłupa oraz zmian zwyrodnieniowych stawu kolanowego (k.282-284). Tym niemniej powyższe wyniki badań zostały wykonane dopiero w marcu 2019r., a zatem w okresie nie objętym zarzutem. Ponadto nie sposób pominąć w tym kontekście aktywnego trybu życia oskarżonego, który czynnie uprawia sport i bierze udział w maratonach na 100 km, co potwierdza dokumentacja złożona przez prokuratora (k.269-271). W tych okolicznościach trudno dać wiarę zapewnieniom obrońcy oskarżonego, iż stan zdrowia oskarżonego nie pozwala mu na podjęcie pracy fizycznej ani jakiegokolwiek innej, a bieganie na takie odległości stanowi wyłącznie formę terapii i leczenia bólów kręgosłupa. W świetle zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego nie budzi bowiem wątpliwości, że bieganie na takich odległościach w sposób ewidentny obciąża stawy kolanowe i kręgosłup, a zatem może przyczyniać się do wzmożenia dolegliwości bólowych i pogłębienia zmian zwyrodnieniowych.

Rację ma zatem prokurator, że prawidłowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i jego prawidłowa ocena- na takie wnioski do których doszedł Sąd rejonowy, absolutnie nie pozwala, zwłaszcza że Sąd nie zweryfikował w sposób należyty prawdziwości złożonych przez oskarżonego wyjaśnień.

Zbadania zatem wymaga czy sytuacja życiowa, zawodowa i zdrowotna oskarżonego rzeczywiście nie pozwalała mu na realizację tego obowiązku w większej części niż uiszczane sporadycznie

kwoty. W świetle zaś utrwalonego orzecznictwa okoliczność, że zamiast zobowiązanego do alimentacji środki na realizację podstawowych potrzeb życiowych uprawnionego są dostarczane przez inne osoby, nie wyłącza odpowiedzialności zobowiązanego za występki niealimentacji. Zarzut prokuratora należy uznać za zasadny.

Obrazę przepisów postępowania tj. art. 4, art. 5 § 2 kpk, art. 7, art. 167, art. 366 i 410 kpk mającą wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na:

-dokonaniu przez Sąd ustalenia faktów i oceny materiału dowodowego w sposób wybiórczy i dowolny, pominięciu dowodów niekorzystnych dla oskarżonego, przy jednoczesnym przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów, przy naruszeniu art. 7 kpk z którego wynika, iż Sąd ocenia zgromadzone dowody z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego,

-przyjęciu przez Sąd zgromadzonego w sprawie (niepełnego- wobec okoliczności zaistniałych przed Sądem) materiału dowodowego jako dającego podstawę rozstrzygnięcia i uznania rzekomo nie dających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego,

-nie dopuszczeniu z urzędu i nie zgromadzeniu (wbrew treści wyjaśnień oskarżonego złożonych na rozprawie i zawnioskowanych przez niego świadków) niezbędnych informacji, w tym z ZUS, Urzędu Pracy oraz placówek medycznych w których rzekomo leczył się oskarżony oraz w razie potrzeby nie rozważeniu przeprowadzenia przez Sąd dowodu

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

z opinii biegłego lekarza sądowego celem ustalenia czy w okresie objętym zarzutem oskarżony miał obiektywne możliwości podjęcia i wykonywania pracy zarobkowej i wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego, co łącznie skutkowało uniewinnieniem oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa,

-oparciu orzeczenia jedynie na części okoliczności ujawnionych w postępowaniu, jak i częściowym jedynie uwzględnieniu dowodów ujawnionych na rozprawie, a w konsekwencji dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, poprzez przyznanie waloru wiarygodności jedynie wyjaśnieniom oskarżonego oraz zeznaniom świadków M. P., P. K., Ł. Z., przy całkowitym pominięciu dowodu z dokumentu, to jest protokołu rozprawy Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 marca 2018r., sygn. akt II C 1402/16, z którego to wynika, że oskarżony świadomie unika legalnego zatrudnienia celem uniknięcia konieczności pokrywania zasądzonych alimentów oraz odmowę uznania za wiarygodne w całości zeznań O. Z. (S.), co spowodowało błędne uznanie przez Sąd I instancji, że oskarżony nie dopuścił się zarzucanego mu czynu, a tym samym zasadniczo wpłynęło na treść wyroku,

-przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów poprzez nieuzasadnioną odmowę przyznania prymatu wiarygodności zeznaniom O. Z. w części dotyczącej uchylania się oskarżonego od obowiązku alimentacyjnego, obdarowywania małoletnich dzieci zabawkami przy jednoczesnym braku partycypowania w niezbędnych

kosztach utrzymania dzieci-takich jak zakup aparatu ortodontycznego, stanu zdrowia oskarżonego i jego możliwości zarobkowych, podczas gdy Sąd I instancji uznał zeznania O. Z. za wiarygodne w pozostałej części i jednocześnie nie przedstawił racjonalnych, logicznych i przekonujących powodów odmowy uznania zeznań O. Z. w pozostałej części, co miało wpływ na treść wyroku, poprzez bezpodstawne przyjęcie, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu, podczas gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego wskazuje, iż oskarżony nie dokonując wydatków na istotne potrzeby dzieci przy jednoczesnym wydawaniu pieniędzy na niepotrzebne i drogie zabawki-działa z zamiarem nacechowanym złośliwością i nieustępliwością w dążeniu matki małoletnich do zaspokojenia istotnych i koniecznych potrzeb finansowych małoletnich.

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Rację ma skarżący zarzucając dokonanie oceny materiału dowodowego w sposób wybiórczy i dowolny oraz pominięcie przez Sąd Rejonowy dowodów niekorzystnych dla oskarżonego, przy jednoczesnym przekroczeniu zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. W swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie oskarżony przyznał, że proponował żonie wycofanie sprawy od komornika, a wtedy on pójdzie do pracy i koszty utrzymania dzieci będą dzielić po połowie (k.203-204). Tak więc już z wyjaśnień oskarżonego wynika,

że A. S. ma możliwość podjęcia stałej pracy, lecz nie czyni tego z chęci uniemożliwienia skutecznej egzekucji komorniczej.

Wbrew argumentom podniesionym w pisemnym uzasadnieniu, wiek oskarżonego (40 lat), a przede wszystkim jego doświadczenie zawodowe (spawacz, operator dźwigu), nie uniemożliwiało oskarżonemu znalezienia stałego i lepiej płatnego zatrudnienia. Na marginesie należy zauważyć, iż Sąd Rejonowy ustalając wysokość uzyskiwanych w tym okresie zarobków przez oskarżonego, oparł się jedynie na jego wyjaśnieniach, gdyż w aktach sprawy brak jakiegokolwiek zaświadczenia o wysokości zarobków z okresu objętego zarzutem. Przy czym jak słusznie podnosi skarżący Sąd Rejonowy całkowicie pominął aktualną sytuację na rynku pracy w dużej aglomeracji miejskiej jaką jest W. i ogromne zapotrzebowanie w sektorze prac budowlanych na tego rodzaju specjalistów jak oskarżony. Trudno również dać wiarę, że oskarżony przez okres ponad roku utrzymywał się wyłącznie z kwoty ok. 1000 zł miesięcznie uzyskiwanej z prac dorywczych oraz dzięki pomocy kolegów, którzy pożyczali mu pieniądze, a jednocześnie -co potwierdza także O. S. i faktury złożone przez obrońcę - kupował dzieciom drogie prezenty (np. gra za kwotę ok. 2300 zł), których to wydatków zapewne nie byłby w stanie ponieść, żyjąc jedynie na granicy vegetacji za pożyczone od kolegów pieniądze i mieszkając w barakach na budowach. Skarżący zasadnie podnosi, że oskarżonego stać na wykonywanie prywatnych badań lekarskich, opłacenie obrońcy z wyboru, ale uiszcza tylko

sporadycznie niewielkie kwoty na poczet alimentów na dzieci.

W ocenie Sądu Okręgowego powyższe okoliczności świadczą, że rezygnacja ze stałego zatrudnienia oraz podjęcie pracy na zlecenia miało na celu ukrycie rzeczywistych dochodów i zostało uczynione instrumentalnie w celu storpedowania postępowania egzekucyjnego. Zdaniem Sądu Okręgowego analiza sytuacji zawodowej i życiowej oskarżonego nie daje podstaw do twierdzenia, że w okresie objętym zarzutem uniemożliwiała mu podjęcie innej pracy i uzyskiwanie wyższych dochodów, a tym samym pełne wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego względem pokrzywdzonych. Dla oceny zachowania oskarżonego w okresie zarzutu, zdaniem Sądu Okręgowego istotne jest również dokonanie analizy jego sytuacji zdrowotnej, a Sąd rejonowy zaniechał zgromadzenia dokumentacji oskarżonego dając wiarę jego wyjaśnieniom, że nasilające się dolegliwości bólowe kręgosłupa uniemożliwiały podjęcie lepiej płatnej i stałej pracy. Rację ma skarżący, iż Sąd nie uwzględnił przy tym, że oskarżony wyczynowo uprawia sport, biegając na dystansach po 100 km i w tym kontekście zaniechał przesłuchania oskarżonego w jakich placówkach leczniczych się leczy oraz z jakim rozpoznaniem. Na etapie rozpoznania apelacji obrońca oskarżonego przedłożył wyniki badań oskarżonego dotyczące odcinka lędźwiowego i szyjnego kręgosłupa oraz prawego stawu kolanowego, które zostały wykonane w marcu 2019r. i potwierdzają wielopoziomą dyskopatię i zmiany zwyrodnieniowe w

tych organach (k.282-284). W ocenie Sądu Okręgowego wobec wątpliwości co do rzeczywistego stanu zdrowia oskarżonego należy skorzystać z opinii biegłego z zakresu medycyny odpowiedniej specjalności celem ustalenia czy w okresie objętym zarzutem oskarżony miał obiektywną możliwość podejmowania i wykonywania stałej pracy zarobkowej zgodnie ze swoimi wyuczonymi zawodami i umiejętnościami.

Oceniając zeznania świadka O. Z. (poprzednio S.) Sąd Rejonowy podszedł do nich krytycznie ze względu na istniejący pomiędzy stronami konflikt oraz sprawę rozwodową. Należy jednak wskazać, że z tych samych powodów oskarżony ma także interes procesowy w tym aby przedstawić swoją sytuację majątkową oraz zdrowotną jako bardzo trudną. Ponadto nie można podzielić oceny części zeznań tego świadka jako niewiarygodnych tylko dlatego, że świadek krytycznie oceniła zakupy zabawek i ubrań jako niepotrzebne, nieadekwatne do potrzeb dzieci. Zgodzić się należy z prokuratorem, iż zakup drogich zabawek przez oskarżonego przy jednoczesnej odmowie partycypowania w kosztach zakupu aparatu ortodontycznego dla syna, budzi uzasadnione wątpliwości co do ponoszenia przez oskarżonego kosztów utrzymania dzieci. Nie sposób bowiem uznać wydatku na zakup jednej zabawki (konsoli do gier PS4) za kwotę 2328 zł (k.145) za niezbędny i mający wpływ na wychowanie dzieci oraz odmówić matce prawa do wyrażenia krytycznej opinii o takim postępowaniu ojca, który nie płaci alimentów na utrzymanie dzieci.

<p>Dokonując zatem analizy zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego uznać należy, iż Sąd dokonał dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, zaś wątpliwości poczytał wyłącznie na korzyść oskarżonego, nie dążąc do ich wyjaśnienia i usunięcia. Rację ma zatem skarżący, że Sąd Rejonowy dokonując oceny okoliczności sprawy w zasadzie nie poddał ich wnikliwej analizie, co doprowadziło go do wadliwych – na obecnym etapie postępowania – ustaleń faktycznych w zakresie możliwości wywiązywania się przez oskarżonego z obowiązku alimentacyjnego w pełnej wysokości.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi I instancji celem ponownego rozpoznania;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Rejonowy dokonując oceny okoliczności sprawy, nie dostrzegł możliwości weryfikacji twierdzeń oskarżonego i nie poddał ich wnikliwej analizie, co doprowadziło go do wadliwych – na obecnym etapie postępowania – ustaleń faktycznych w zakresie możliwości wywiązywania się przez oskarżonego z obowiązku alimentacyjnego w pełnej wysokości w okresie objętym zarzutem. Dlatego też zaskarżony wyrok nie mógł się ostać i z uwagi na treść art. 454 § 1 k.p.k. podlegać musiał uchyleniu.</p>		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Zwi ęz le o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwi ęz le o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwi ęz le o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwi ęz le o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.	wyrok uchylony w całości do ponownego rozpoznania	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Sąd Rejonowy dokonując oceny okoliczności sprawy, nie dostrzegł możliwości weryfikacji twierdzeń oskarżonego i nie poddał ich wnikliwej analizie, co doprowadziło go do wadliwych – na obecnym etapie postępowania – ustaleń faktycznych w zakresie możliwości wywiązywania się przez oskarżonego z obowiązku alimentacyjnego w pełnej wysokości. Dlatego też zaskarżony wyrok nie mógł się ostać i z uwagi na treść art. 454 § 1 k.p.k. podlegać musiał uchyleniu.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien uzupełnić postępowanie dowodowe poprzez ustalenie rzeczywistej sytuacji materialnej oskarżonego poprzez zgromadzenie dokumentacji z Ośrodka Pomocy (...) D. P. (...) W., związanej z przyznaniem oskarżonemu prawa do świadczeń opieki zdrowotnej		

celem ustalenia okresu w jakim oskarżony korzystał z pomocy finansowej i żywnościowej.

Uzupełnienia wymaga także dokumentacja medyczna dotycząca oskarżonego, gdyż w aktach sprawy znajdują się tylko faktura i rachunek za przeprowadzone w grudniu 2017r. badanie RM kręgosłupa szyjnego oraz leczenie osteopatyczne (k.146,147), ale brak jest wyniku tego badania oraz dokumentacji z leczenia w placówce (...) M. W. ul. (...).

W realiach niniejszej sprawy dopiero całościowa ocena materiału dowodowego, a także uzupełnienie zgromadzonej dokumentacji medycznej (k.146,147,282-284) oraz dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej na okoliczność ustalenia czy stwierdzone u oskarżonego zmiany zwyrodnieniowe i wielopoziomowa dyskopatia odcinka lędźwiowego kręgosłupa, zmiany kostne zwyrodnieniowe i dyskopatyczne wielopoziomowe odcinka szyjnego kręgosłupa oraz zmiany zwyrodnieniowe stawu kolanowego pozwalały na podjęcie i wykonywanie pracy zarobkowej w wyuczonym zawodzie, a jednocześnie uczestniczenie w wielokilometrowych maratonach, pozwoli na ocenę zachowania i postawy oskarżonego w okresie zarzutu oraz jego faktycznych możliwości zarobkowych. Jeżeli zaś Sąd będzie miał wątpliwości, co do tego, czy sytuacja materialna oskarżonego uniemożliwiała wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego wobec dzieci, to winien rozważyć przesłuchanie w charakterze świadka pracownika socjalnego K. D. na okoliczność

ustalenia z jakiego powodu oskarżony korzystał z pomocy żywnościowej w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa (k.280) oraz ze świadczeń opieki zdrowotnej potwierdzonych decyzją nr (...).RŚ. 520. (...).2019 (k.281). Następnie należy wnikliwie ocenić cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy (...)z dnia 12 marca 2019r. sygn. akt IV K 697/18
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana